

derfor blev lagt en eneste Øres højere Skattebyrde over paa en eneste fattig Familie i Landet, udelukkende ved at lægge den nye Skattebyrde der, hvor den store Skatteevne er. Regeringen og Regeringspartiet have ikke villet tage noget Hensyn til de Anvisninger, vi gav. De foretrak allerede i dette Ting, hvor de dog havde Lejlighed til at markere deres eget Standpunkt, til at præcisere deres eget Skatteprogram, i alt væsentligt at gaa Højres Ærinde i Stedet for at gaa Demokratiets Vej, og de ville sagtens i Fællesudvalget lægge Kursen endnu en hel Del Streger længere til højre og ende i et Kompromis, hvor en endnu betydelig større Brøkdel af de nye Skattebyrder bliver lagt over paa den fattige Befolkning, som har den ringeste Skatteevne, og hvor der paa den anden Side bliver taget endnu mere nænsomt paa de velstaaende Klasser, som ere i Besiddelse af den store Skatteevne. Vi ønske, som sagt, fra vor Side ikke at være med til at forberede dette, og ved den Afstemning, hvis eneste reelle Betydning er at bane Vej for Fællesudvalgets Kompromis, agte vi at afholde os fra at stemme.

Røde: En Realdebat om Skatternes Art vilde være ganske hensigtsløs paa dette Tidspunkt, heri er jeg ganske enig med de to tidligere Talere, men det forekommer mig, at selve Skattelovssituationen, selve det samlede Skattekompleks' Stilling, ogsaa paa dette Tidspunkt burde give Anledning til nogle Betragtninger. Den højtærede Finansministers saakaldte Finansplan er jo, siden den forelaa for os her ved Samlingens Begyndelse, undergaaet væsentlige Forandringer, men Resultatet af Forandringerne er dog ret beskedent; det blev givet til Kende i Gaar i Landstinget, da den højtærede Finansminister erklærede, at han mente at kunne renoncere paa at inddrage Statstilskuddet til Kommunerne paa 1,200,000 Kr., fordi han erkendte, der var sket en Bedring i Stillingen, som han anslog til ca. 1 Mill. Kr. Imidlertid er Forbedringen i Stillingen, som den højtærede Finansminister opgav, adskilligt større end det Beløb, han nu mente at maatte renoncere paa. Den højtærede Finansminister sagde i Landstinget, at Toldindtægterne maatte, hvis de skulde budgetteres nu, sættes 900,000 Kr. højere, Statsbanernes Overskud 1,400,000 Kr. højere, Postvæsenet 200,000 Kr., Telegrafvæsenet 155,000 Kr. og Statshavnene 15,000 Kr. højere, tilsammen 2,670,000 Kr. Endvidere erklærede Finansministeren, at Arveafgiften

maatte kunne sættes nogle hundrede Tusinde Kroner op, saaledes at den samlede Indtægtsforøgelse blev 3 Mill. Kr.

Naar der saaledes er sket en Forbedring i Tilstanden paa 3 Mill., er det forbavsende, at den højtærede Finansminister mener kun at kunne renoncere paa 1 Mill. Kr. af de Midler til at tilvejebringe Balance, som han har angivet tidligere. Den Maade, hvorpaa den højtærede Minister opretholder sine Krav om Skatter, er da ogsaa højst forunderlig. Den bestaar ganske simpelt hen deri, at Finansministeren har forøget sin Finansplans Udgiftsside meget betydelig, siden han forelagde den for os her i Oktober Maaned. I Oktober var Udgangspunktet for Finansministerens Finansplan følgende. Han opstillede et Normalbudget, hvis Grundlag var Finanslovunderskuddet paa 11 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., hvortil han saa lagde 6 $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. som det sandsynlige Resultat af Nybevillinger, Tillægsbevillinger og den særlige Renteudgift, som ligger udenfor Finansloven, men afholdes paa Tillægsbevillingsloven, fordi det er løs og ikke fast Gæld. Saaledes opstillede Finansministeren Grundlaget for Udgiftsbudgettet i Oktober Maaned. Men i April siger Finansministeren følgende i Landstinget: Paa Finansloven er der et Underskud paa 13 $\frac{1}{3}$ Mill. Kr.; hertil maa lægges Forrentningen paa Tillægsbevillingsloven paa 3 Mill. Kr. samt Nybevillinger og andre Tillægsbevillinger til et Beløb af 3 $\frac{3}{4}$ Mill. Kr. Det vil let ses, naar man sammenligner disse Tal, at den højtærede Finansministers Grundlag paa Udgiftsbudgettet i Oktober Maaned var 17,75 Mill. Kr., medens han nu opgiver det til at være ca. 20 Mill. Kr., og han har altsaa paa denne Maade forøget Udgiften med 2,25 Mill. Kr. med det Formaal herigennem at borteliminere de Indtægter, han ikke længere kan benægte, men som han endnu i Oktober Maaned dristede sig til at benægte. Forholdet er imidlertid følgende: Naar Underskuddet paa Finansloven er forøget fra 11,6 Mill. Kr. til 13 $\frac{1}{3}$ Mill., skyldes det netop for en Del de Nybevillinger, som den højtærede Finansminister bebudede og regnede til 6 $\frac{1}{4}$ Mill. i Oktober Maaned. Der er nemlig intet som helst ekstraordinært sket senere, intet ved Behandlingen af Tillægsbevillingsloven og ej heller ved noget andet finansielt Lovforslag, som tillader Finansministeren at gaa ud fra, at de Udgifter, som han maatte lægge til Finanslovunderskuddet ved Begyndelsen af denne Samling, overstige i alt 6 $\frac{1}{4}$ Mill.